

Prepletene poti do definicije ljubezni

Predstava Maje Delak in Luke Prinčiča

25. februar 2009 ob 17:16

Trbovlje/Ljubljana - MMC RTV SLO

V Poteh ljubezni telo kot podoba preizprašuje položaj spolne identitete, njene vloge in meja med javnim in zasebnim.

Večmedijska predstava *Une Façon d'Aimer/Poti ljubezni* **Maje Delak** in **Luke Prinčiča**, ki je nastala v produkciji Zavoda Emanat, temelji na iskanju, raziskovanju in oblikovanju jezika timskega dela dveh avtorjev različnih področij. Koreografinja in plesalka Delakova ter glasbenik, performer in intermedijski umetnik Prinčič se v predstavi s pomočjo različnih medijev dotikata polja intimnosti, ki se razkrije v trenutku srečanja in na plan pripelje čisto sublimnost libida. Predstavo, ki je doživela premiero v trboveljskem Delavskem domu, si lahko ogledale v KUD-u Franceta Prešerna v Ljubljani, še drevi in v četrtek ter 11. in 16. marca.

Telo kot podoba

Izvajalca se estetsko poigravata tudi z manj estetskimi elementi razčustvovanosti in kiča, hkrati pa vprašanje spolne identitete postavljata v novo okolje in iz njega napravita referenčni material, ki se skozi medijsko modificiran pogled vselej postavlja kot reprezentativni fetiš. Skozi telesnost in tehnološkost tako Delakova in Prinčič vzpostavljata okvir, znotraj katerega se rojeva občutek neke nedefinirane čustvenosti. Intenzivni preplet glasbe, zvoka, fotografije, videa, hrupa, besedil in performativnih akcij gledalce in vse njihove čute postavi v srž predstave, ki kroži okoli nečesa, o čemer se zdi težko povsem neposredno govoriti: o definiciji ljubezni.

Prepletenost razmerij moči

Prepletene telesa dveh izvajalcev lahko beremo kot kompleksnost prepletenosti razmerij moči, ki nikdar niso povsem dorečena. Ljubezen je poligon raziskovanja lastne avtonomnosti, ki je morda ne znamo udejanjati v vsej njeni potencialnosti. Pa vendar ima ljubezen, za razliko od prijateljstva, potencial transformiranja in zato daje možnost avtonomnosti. Kako bo do transformacije prišlo, nam nakažejo užitek, poželenje, perverzija, želja, misel, bolečina, silnost, nasilje, ali pa smeh. Zato je druga plat performansa raziskovanje nasilja, ki izhaja iz nezmožnosti zavestne artikulacije notranjih trenj. Ker se hrepenenje po ljubezni manifestira tudi v nasilju, eno od možnih poti predstavlja "očiščenje" skozi bolečino. Drugo pa skozi smeh in ironični pogled na vloge, ki jih igramo.

Kaja Cencelj